

СХВАЛЕНО

Вченою радою ОДУВС
(протокол № 1 від 30.09.2019)

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Одеського державного
університету внутрішніх справ
01 жовтня 2019 р. № 486

ПОЛОЖЕННЯ

про навчально-методичний комплекс з навчальної дисципліни

1. Загальні положення

1.1. Положення розроблено як складова системи управління якістю освіти і встановлює однакові вимоги до змісту й оформлення навчально-методичних комплексів з навчальних дисциплін (далі – НМК), передбачених навчальними планами, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти в Одеському державному університеті внутрішніх справ (далі - Університет) відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», інших нормативно-правових актів МОН України, МВС України, які регламентують діяльність ВНЗ у сфері підготовки фахівців.

1.2. Метою розробки НМК є:

- забезпечення системного підходу щодо організації навчально-методичного процесу в університеті;
- створення якісного методичного забезпечення навчального процесу за всіма галузями знань, спеціальностями та формами навчання;
- формування бази електронних навчально-методичних матеріалів;
- своєчасне оновлення та вдосконалення навчально-методичних матеріалів.

1.2. НМК визначає сукупність дидактичних та методичних матеріалів, спрямованих на реалізацію освітніх послуг галузі знань.

1.3. НМК повинен забезпечити всі основні етапи педагогічного процесу - повідомлення навчальної інформації і її сприйняття, закріплення й удосконалення знань, умінь і навичок, їх застосування й контролю, та основних функцій освітнього процесу.

2. Порядок розробки та зміст НМК

2.1. НМК розробляється науково-педагогічним складом кафедри, відповідно до навчального плану підготовки здобувачів вищої освіти певного освітнього рівня вищої освіти за спеціальністю (спеціалізацією).

2.2. НМК складається з таких документів:

2.2.1. Програма навчальної дисципліни.

Структурні складові програми навчальної дисципліни (додаток 1):

- титульна сторінка;
- інформаційний лист щодо розробника, обговорень та схвалення програми;
- вступ;
- мета та завдання навчальної дисципліни;
- інформаційний обсяг навчальної дисципліни;
- рекомендована література;
- оцінювання результатів освітньої діяльності;
- засоби діагностики успішності навчання.

Програма навчальної дисципліни обговорюється на засіданні кафедри, після чого обговорюється та схвалюється на навчально-методичній та вченій радах університету. Затверджується програма з навчальної дисципліни ректором університету. Програма навчальної дисципліни розробляється на п'ять років та оновлюється у разі необхідності.

2.2.2. Робоча програма навчальної дисципліни (додаток 2).

Структурні складові робочої програми навчальної дисципліни:

- титульна сторінка;
- інформаційний лист щодо розробника, обговорень та схваленень програми;

- опис навчальної дисципліни;
- мета та завдання навчальної дисципліни;
- програма навчальної дисципліни;
- структура навчальної дисципліни;
- теми практичних/семінарських занять;
- теми для самостійної роботи;
- індивідуальні завдання;
- методи навчання;
- оцінювання результатів освітньої діяльності;
- критерії оцінювання знань;
- питання (завдання) для підсумкового контролю;
- методичне забезпечення;
- рекомендована література: базова та допоміжна;
- інформаційні ресурси;
- тематика курсових робіт та/або контрольних робіт.

Робоча програма навчальної дисципліни містить викладення конкретного змісту навчальної дисципліни з розподілом на окремі види навчальних занять, визначає форми їх вивчення (навчальні заняття, самостійна робота, практична підготовка), розподіл навчальних годин за видами занять, тощо.

Робоча програма навчальної дисципліни обговорюється та схвалюється на засіданні кафедри, після чого в подальшому виноситься на обговорення та схвалення навчально-методичною радою університету, затверджується проректором державного університету за напрямом діяльності (щорічно).

2.2.3. Лекційні матеріали (курс лекцій/лекції до теми).

Лекційні матеріали повинні охоплювати основний теоретичний матеріал окремої або кількох тем навчальної дисципліни. Тематика курсу лекцій визначається робочою програмою навчальної дисципліни.

Лекційні матеріали є результатом творчості науково-педагогічного складу кафедри (лектора), які за необхідності поповнюються (оновлюються).

Лектор несе відповідальність за підготовку і якість лекційного матеріалу.

Структурні складові лекції до теми:

- титульна сторінка;
- інформаційний лист щодо розробника, обговорень та схваленень програми;
- тема лекції;
- мета лекції;

- план лекції;
- виклад основного матеріалу;
- висновки (узагальнення та систематизація викладеного матеріалу);
- завдання (питання) для самоконтролю;
- рекомендована література: базова та допоміжна.

Структурні складові курсу лекцій:

- титульна сторінка;
- інформаційний лист щодо розробника, обговорень та схвалень програми;
- зміст конспекту лекцій (за темами);
- введення (мотивація щодо вивчення навчальної дисципліни);
- виклад матеріалу за темами (відповідно до структурних складових лекцій до теми).
- завдання (питання) для самоконтролю;
- рекомендована література: базова та допоміжна.

Зразок оформлення титульної сторінки та інформаційного листа надано у додатку 3 та 4.

2.2.4. Методичні вказівки щодо виконання контрольних робіт для здобувачів вищої освіти заочної форми навчання.

Структурні складові методичних вказівок щодо виконання контрольних робіт:

- титульна сторінка;
- інформаційний лист щодо розробника, обговорень та схвалень програми;
- вказівки та рекомендації щодо виконання завдань, зокрема приклад виконання та оформлення відповідної контрольної роботи;
- критерії оцінювання;
- рекомендована література, необхідні довідникові дані тощо;
- тематика контрольних робіт (оформлюється додатком до методичних вказівок, який оновлюється щорічно).

Методичні вказівки щодо виконання контрольних робіт для здобувачів вищої освіти заочної форми навчання обговорюються та схвалюються на засіданні кафедри, затверджуються керівником кафедри.

Зразок оформлення титульної сторінки та інформаційного листа надано у додатку 5.

2.2.5. Методичні рекомендації щодо проведення практичних/семінарських занять.

Методичні рекомендації щодо проведення практичних/семінарських занять обговорюються та схвалюються на засіданні кафедри і навчально-методичній раді університету, затверджуються керівником кафедри.

Структурні складові методичних рекомендацій щодо проведення практичних/семінарських занять:

- титульна сторінка;
- інформаційний лист щодо розробника, обговорень та схвалень програми;
- тематичний план дисципліни;

- плани семінарських/практичних занять;
- форми та методи роботи на семінарських/практичних заняттях (завдання різного характеру, як то задачі, тестові завдання, реферативні повідомлення тощо);

- рекомендована література, необхідні довідникові дані тощо;
- кількість балів; вимоги до оцінювання.

Зразок оформлення титульної сторінки та інформаційного листа надано у додатку 6.

2.2.6. Методичні вказівки щодо виконання курсових робіт.

Методичні вказівки для виконання курсової роботи включають:

- титульну сторінку;
- інформаційний лист щодо розробника, обговорень та схваленень програми;

- пояснювальну записку;
- тематику курсових робіт (оформлюється додатком до методичних вказівок, який оновлюється щорічно).

- методичні вказівки з виконання окремих розділів курсової роботи із зазначенням додаткової літератури, використання якої дозволяє глибше вивчити окремі питання, які розглянуті в курсовій роботі;

- методику виконання курсової роботи (порядок виконання розрахункової частини роботи, методику аналізу отриманих результатів);

- порядок оформлення пояснювальної записки загальної частини роботи;

- порядок захисту і перелік контрольних питань;
- шкалу оцінювання курсової роботи, яка повинна включати бали за повноту та правильність виконання кожного розділу роботи, порядок оцінювання.

- рекомендовану літературу до написання курсових робіт;

- нормативні положення, інструкції щодо виконання курсової роботи тощо.

Методичні вказівки щодо виконання курсових робіт обговорюються та схвалюються на засіданні кафедри, затверджуються керівником кафедри.

Зразок оформлення титульної сторінки та інформаційного листа надано у додатку 7.

2.2.7. Методичні рекомендації для самостійної роботи.

Структурні складові методичних рекомендацій для самостійної роботи:

- титульна сторінка;
- інформаційний лист щодо розробника, обговорень та схваленень програми;

- зміст;
- рекомендації по підготовці самостійної роботи;
- завдання для самостійної підготовки;
- питання для самостійної роботи;
- література: базова, допоміжна;
- інформаційні ресурси.

Методичні рекомендації для самостійної роботи – методичні матеріали, що забезпечують самостійну роботу здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни.

Методичні рекомендації для самостійної роботи обговорюються та схвалюються на засіданні кафедри і навчально-методичній раді університету, затверджуються керівником кафедри.

Методичні рекомендації для самостійної роботи можуть поєднуватись з методичними рекомендаціями для семінарських/практичних занять.

Зразок оформлення титульної сторінки та інформаційного листа надано у додатку 8.

2.2.8. Навчальні посібники/підручники.

Навчальні підручники/посібники є основою методичного забезпечення навчальної дисципліни.

Підручники та навчальні посібники – основні книги для навчальної діяльності здобувачів вищої освіти.

Навчальний підручник – навчальне видання, що містить систематизоване викладення навчальної дисципліни, відповідає програмі навчальної дисципліни та офіційно затверджене як такий вид видання.

Навчальний посібник - навчальне видання, що частково або повністю замінює або доповнює підручник та офіційно затверджене як такий вид видання.

При створенні навчальних підручників/посібників необхідно враховувати наступне:

- навчальні книги повинні мати високий науково-методичний рівень, містити необхідний довідковий апарат;
- навчальні підручники/посібники мають бути написані в доступній формі, навчальний матеріал має бути пов'язаний з практичними завданнями, в книзі повинні просліджуватися тісні міжпредметні зв'язки.

Рекомендована структура навчальних підручників/посібників:

- титульна сторінка;
- зміст (перелік розділів);
- вступ (або передмова);
- основний текст;
- питання, тести для самоконтролю (для самоперевірки та контролю засвоєння знань);
- обов'язкові та додаткові задачі, приклади;
- довідково-інформаційні дані для розв'язання задач (таблиці, схеми тощо);
- апарат для орієнтації в матеріалах книги (предметний, іменний покажчики).

Зміст – це перелік заголовків рубрик у книзі. Заголовки змісту повинні точно повторювати заголовки у тексті. Скорочувати заголовки у змісті або давати їх в іншій редакції порівняно із заголовками у тексті не дозволяється.

До змісту, як правило, необхідно включати всі заголовки рукопису, за винятком підзаголовків, розташованих у підбір з текстом.

Позначення ступенів прийнятої рубрикації («частина», «розділ», «параграф» та їхні порядкові номери) пишуться в один рядок з відповідними заголовками і відділяються від них крапкою.

Всі заголовки у змісті починаються з прописної літери без крапки на кінці. Останнє слово кожного заголовка з'єднують крапками з відповідним номером сторінки у правому стовпчику змісту.

Вступ (або передмова) у навчальній книзі повинен відповідати таким основним вимогам: характеризувати роль та значення навчальної дисципліни (виду занять) у підготовці фахівця, показувати місце даного курсу (його частин) серед інших навчальних дисциплін, містити формулювання основних задач, що стоять перед курсантом, студентом, слухачем при вивченні навчальної дисципліни. Обсяг передмови – 0,1-0,2 авт.арк.

Основний текст – це дидактично та методично оброблений і систематизований автором навчальний матеріал.

Викладання матеріалу в навчальній книзі повинно відрізнитися об'єктивністю, науковістю та чіткою логічною послідовністю. Композиція підручника, подання термінів, прийоми введення до тексту нових понять, використання засобів наочності повинні бути направлені на те, щоб передати здобувачу вищої освіти певну інформацію, навчити його самостійно користуватися книгою, захопити його, викликати інтерес до предмета, що вивчається.

Питання, тести для самоконтролю (для самоперевірки та контролю засвоєння знань) – у навчальній книзі дозволяють забезпечити більш ефективне опрацювання здобувачем вищої освіти навчального матеріалу у процесі самостійної роботи. Такі контрольні питання та завдання, що розміщуються наприкінці кожної структурної частини книги (глави, параграфа), мають сприяти формуванню практичних прийомів і навичок логічного мислення.

Необхідно пам'ятати, що методично вірно поставлені питання та завдання є запорукою того, що процес засвоєння знань у ході самостійної роботи з книгою приведе до їх практичного застосування. У ході виконання контрольних завдань бажано передбачити використання обчислювальної техніки, аудіовізуальних засобів навчання, забезпечити умови обов'язкового використання нормативної та довідкової літератури.

Під час написання навчальних книг необхідно орієнтувати здобувача вищої освіти на активну пізнавальну діяльність, самостійну творчу працю та вміння розв'язувати задачі. У кожному підручнику/посібнику мають бути приклади, питання, задачі.

Обов'язкові та додаткові задачі, приклади залежать від мети, яку ставить перед собою автор.

Можна сформулювати такі загальні рекомендації авторам по ілюструванню навчальних книг:

а) ілюстрації мають використовуватися тільки у тих випадках, коли вони розкривають, пояснюють або доповнюють інформацію, що міститься у книзі. Наявність їх дозволяє авторам передати більш чітко, точно та образно програмні матеріали, що викладаються;

б) вигляд ілюстрацій має відповідати ступеню підготовленості здобувачів вищої освіти;

в) ілюстрації у вигляді схем не повинні повторювати матеріалу основного тексту або містити зайву інформацію, що відволікає читача від засвоєння теми;

г) однотипні ілюстрації у підручнику мають бути виконані однією технікою;

д) при поданні статистичних даних доцільно використовувати графіки та діаграми, які є ефективним засобом передачі інформації між величинами і явищами, що вивчаються;

е) доцільно використовувати кольорові ілюстрації, які не тільки збагачують інформацію, а й акцентують увагу читачів на основних ідеях ілюстрованого матеріалу.

Бібліографічний опис. У навчальних підручниках/посібниках мають бути приведені джерела, з яких отримано фактичний матеріал, що вказуються у відповідних посиланнях та у бібліографічному списку.

У навчальних підручниках/посібниках необхідно використовувати лише дані, допущені до опублікування у відкритому друці.

У розділі «Бібліографічний список» навчального підручника/посібника необхідно вказати основну використану та рекомендовану літературу для поглибленого вивчення курсу.

Основними елементами бібліографічного опису є прізвище автора, назва твору, місце випуску, назва видавництва, рік випуску, кількість сторінок. Бібліографічні посилання необхідно давати на останнє видання даного твору або зібрання творів.

Покажчики. Покажчики мають стати обов'язковим структурним елементом навчальних підручників/посібників. Вони полегшують користування книгою. До предметного покажчика необхідно включати основні терміни і поняття, що зустрічаються у книзі, а до іменного – прізвища та ініціали тих осіб, відомості про яких можна знайти в книзі. Поруч з терміном у предметному покажчику або прізвищем у іменному покажчику через кому проставляються номери сторінок, на яких цей термін або прізвище зустрічаються.

Терміни у предметному покажчику та прізвища в іменному покажчику пишуться в один стовпчик та розташовуються строго в алфавітному порядку.

Групу термінів або прізвищ, що починаються з однієї літери, відділяють від наступної групи пробілом.

Додатки. Додатки є важливим засобом збагачення змісту навчальної книги. У вигляді додатків доцільно давати різні матеріали, що доповнюють або ілюструють основний текст. Додатки за своїм характером та змістом повинні стосуватися всієї книги в цілому або її окремих частин, а не окремих часткових питань. Не допускається включати додатки, що не мають безпосереднього відношення до теми книги.

Обсяг навчальних підручників/посібників повинен визначатися кількістю годин за навчальним планом, що відводиться на вивчення дисципліни, реальним бюджетом часу здобувача вищої освіти для самостійного вивчення навчального матеріалу та продуктивністю засвоєння інформації.

2.2.9. Тестові завдання, контрольні завдання для ректорських контрольних робіт.

Структурні складові тестових завдань та контрольних завдань для ректорських контрольних робіт:

- титульна сторінка;
- варіанти завдань.

Завдання складаються за програмним матеріалом та повинні охоплювати основні питання тем, розділів.

Тестові завдання складаються науково-педагогічним складом кафедри, на якого покладені відповідні обов'язки. Тестові завдання обговорюються та схвалюються на засіданні кафедри.

Ректорські контрольні роботи (далі – РКР) розробляються науково-педагогічним складом кафедри університету відповідно до Положення про ректорський контроль рівня знань Університету.

Відповідальність за зміст та якість РКР та їх оновлення несе керівник кафедри, за якою закріплена навчальна дисципліна.

2.2.10. Питання до екзаменів/заліків.

Структурні складові питань до екзаменів/заліків:

- титульна сторінка;
- інформаційний лист щодо розробника, обговорень та схвалення програми;
- перелік питань (тестових завдань).

Відповідальність за підготовку питань до екзаменів/заліків несе науково-педагогічний працівник кафедри, на якого покладені відповідні обов'язки.

Бланк-зразок екзаменаційного білету надано у додатку 9.

2.2.11. Програма практики (за необхідності) відповідно до Положення про практичну підготовку слухачів та курсантів Університету та Положення про практичну підготовку студентів Університету.

2.2.12. Матеріали до атестації здобувачів вищої освіти (за необхідності) відповідно до Положення про порядок створення та організацію роботи екзаменаційної комісії з атестації здобувачів вищої освіти в Університеті.

2.2.13. Інші матеріали – мультимедійне супроводження лекційних; практичних, семінарських занять (слайди, відеофільми); роздаткові матеріали; довідка про атестацію науково-педагогічного складу кафедри.

Вимоги цього Положення є обов'язковими для всіх кафедр університету.

3. Вимоги щодо оформлення НМК

НМК зберігається в електронному та друкованому вигляді на кафедрі. В електронному вигляді НМК розміщуються на освітньому порталі університету для використання їх здобувачами вищої освіти.

4. Контроль змісту та якості НМК

Відповідальність за якість НМК покладається на керівника відповідної кафедри, на якій викладається навчальна дисципліна.

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ**ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ****Кафедра кримінального права та кримінології факультету _____****ЗАТВЕРДЖУЮ****Ректор Одеського державного
університету внутрішніх справ
(звання)****(П.І.Б)****« » _____ 20__ р.****ПРОГРАМА****НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ****«КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО»****підготовки фахівців освітнього ступеня «бакалавр» або «магістр»****галузь знань 08 Право****спеціальність 081 Право****галузь знань 26 цивільна безпека****спеціальність 262 Правоохоронна діяльність****20__ рік**

Розробник: _____
_____.

Обговорено та схвалено на засіданні кафедри кримінального права та кримінології факультету _____

Протокол від «__» _____ 20__ року № __

Обговорено та схвалено навчально-методичною радою Одеського державного університету внутрішніх справ.

Протокол від «__» _____ 20__ року № __

Обговорено та схвалено Вченою радою Одеського державного університету внутрішніх справ.

Протокол від «__» _____ 20__ року № __

Вступ

Програма вивчення навчальної дисципліни «Кримінальне право» складена відповідно до освітньо-професійної програми «бакалавр» підготовки спеціальності «Право» або «Правоохоронна діяльність».

Закон про кримінальну відповідальність складає *предмет* вивчення курсу Кримінального права. Знання чинного кримінального законодавства є гарантією правильного, обґрунтованого вирішення питання кваліфікації злочинів, законного притягнення особи до кримінальної відповідальності, визначення справедливого обсягу кримінальної репресії, виду та терміну покарання.

Вивчення кримінального права України припускає не тільки глибоке вивчення чинного кримінального законодавства, засвоєння теоретичних положень цієї науки, але й набуття практичних навичок користування чинним кримінальним законодавством, іншими нормативними актами, постановами Пленуму Верховного Суду України під час вирішення конкретних кримінальних ті інших життєвих ситуацій, які мають правове значення. Вирішення конкретних практичних завдань з кожної теми, яка вивчається, є заходом самоперевірки своїх знань.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета проведення занять з курсу "Кримінальне право" є:

- засвоєння здобувачами вищої освіти основних правових понять, категорій, кримінально-правових інститутів, які ґрунтуються на Конституції України, загально визнаних принципах та нормах міжнародного права;

- активізування пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти щодо правового забезпечення реалізації кримінальної відповідальності особи, яка вчинила злочин;

- сприяти розвитку абстрактного та логічного мислення щодо з'ясування сутності та змісту розглядуваних понять; вміння співвідносити теоретичні знання із практикою їх правозастосування;

- виховувати належне поважне ставлення до кримінального закону, усвідомлення особливої функції кримінального права та законодавства - охороняти особистість, її права та свободи, інтереси суспільства та держави;

- формувати усвідомлення того, що ефективність застосування кримінального законодавства - як одного з юридичних засобів боротьби із злочинністю, передусім пов'язана із тим, наскільки ґрунтовно вивчається це законодавство, наскільки добре засвоюються заходи практичної дії кримінальної норми; наскільки якісним є рівень підготовленості фахівців - юристів, робота усіх правоохоронних органів, суду, наявністю їхнього авторитету серед населення;

- сформуванню розуміння того, що кримінальне право, кримінальний закон вимагають конкретних знань, умінь, бо навіть невелика помилка у правозастосуванні може потягнути надто тяжкі наслідки, бо кримінальний закон передбачає найбільш суворі примусові заходи щодо особи, яка обвинувачується у вчиненні злочину;

- перевірка знань основних положень, сутності та змісту понять та термінів, які вивчаються;

- формування вміння аналізу чинного кримінального закону; співставлення норм Конституційного та Кримінального права, з точки зору відповідності останніх Основному закону; практичних навичок застосування отриманих знань під час вирішення практичних завдань, тестів, вирішення складних життєвих ситуацій, які мають кримінально-правове значення.

Завдання навчальної дисципліни - є глибоке засвоєння теоретичного матеріалу на семінарських заняттях згідно тематичного плану. Особлива увага приділяється навчанню здобувачів вищої освіти чітко визначати склад злочину у повному обсязі, відрізнити один від одного, визначати кваліфікуючі ознаки, орієнтуватися в чинному кримінальному законодавстві, вміти тлумачити закон та правильно кваліфікувати злочини на основі тієї спеціалізації, згідно з якою вони будуть працювати в підрозділах Національної поліції України. Засвоєння кримінального права базується на таких видах навчальних занять, як курс лекцій, семінарські/практичні заняття, індивідуальне заняття та дискусії з актуальних проблем кримінального законодавства і практики його застосування.

Вивчення навчальної дисципліни «Кримінальне право» сприяє формуванню *теоретичних знань*.

Здобувач вищої освіти *має знати*:

- стан основних проблем науки кримінального права;
- предмет кримінального права та законодавства, методи кримінально-правового регулювання суспільних відносин, принципи кримінальної політики (законодавства);
- функції та завдання кримінального права та законодавства;
- поняття кримінального права, його значення та місце серед інших галузей права;
- поняття науки кримінального права, її значення для удосконалення теорії та практики кримінального права, законодавства;
- поняття та зміст основних інститутів кримінального права: злочину; співвідносність між злочином та складом злочину;
- співвідносність між кримінальною відповідальністю та покаранням;
- особливості кримінальної відповідальності у разі вчинення злочину у співучасті; при незакінченій злочинній діяльності;
- правила кваліфікації злочинів.

На рівні навичок здобувач вищої освіти *має вміти*:

- використовувати отримані знання науки кримінального права у вирішенні професійних завдань;
- орієнтуватися в системі норм та інститутів кримінального права (законодавства);
- тлумачити чинне кримінальне законодавство;
- правильно застосовувати норми Кримінального права у правозастосовчій діяльності, під час кваліфікації злочинів;
- співвідносити теоретичні знання із практикою їх правозастосування.

2. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема № 1. Поняття, завдання (функції) кримінального права України. Предмет, метод кримінального права. Принципи кримінального права України.

Поняття кримінального права та його специфічні ознаки. Завдання (функції) кримінального права. Предмет та метод кримінально-правового регулювання. Механізм кримінально-правового регулювання та його елементи.

Місце кримінального права в системі права. Кримінальне право в системі інших галузей права (конституційного, кримінально-процесуального, кримінально-виконавчого, адміністративного, цивільного) Співвідношення кримінального права та моралі.

Виникнення та розвиток українського кримінального права.

Система кримінального права України. Загальна та Особлива частина та їх взаємозв'язок. Поняття та система Загальної частини кримінального права.

Наука кримінального права, її зміст та завдання. Соціологія кримінального права як складова частина кримінально-правової науки. Основні школи в науці кримінального права XIX - XX ст.ст. Метод науки кримінального права. Роль науки кримінального права в розробці нового кримінального законодавства України. Наукові засади організації боротьби із злочинністю та її попередження. Зв'язок науки кримінального права із кримінологією, правовою статистикою, соціологією та іншими суміжними науками. Система курсу кримінального права. Кримінальне право як навчальна дисципліна у вищих навчальних закладах.

Принципи кримінального права, їх значення та система. Загальноправові принципи кримінального права: законність, демократизм, справедливість, гуманізм, економії заходів державного примусу, рівність громадян перед законом та інші.

Спеціальні принципи кримінального права: відповідальність особи лише за вчинений злочин, відповідальність за наявності вини, персональний характер відповідальності, індивідуалізація кримінальної відповідальності та покарання, невідворотність кримінальної відповідальності та інші.

Тема № 2. Закон про кримінальну відповідальність

3. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30 – Ст.141. Із наступними змінами та доповненнями. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/254к/96-вр.

2. Кримінальний кодекс України, прийнятий сьомою сесією Верховної Ради України 5 квітня 2001 р. // Відомості Верховної Ради. – 2001. – № 25 – 26. – ст.131. Із наступними змінами та доповненнями. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.

3.

Допоміжна

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
2.

4. ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни визначається за рейтинговою шкалою, що передбачає накопичення 100 балів, які перераховуються в національну шкалу та шкалу оцінювання ЄКТС.

Види робіт, які складають суму підсумкових балів здобувача вищої освіти:

- робота на семінарських, практичних заняттях – 50 балів;
- самостійна робота – 30 балів;
- модульна контрольна робота – 10 балів;
- підсумковий контроль (залік/екзамен) – 10 балів.
- наукова робота (як додатковий здобуток) – 10 балів.

Здобувач вищої освіти, який в результаті навчання накопичив до 73-х балів включно, обов'язково складає підсумковий контроль.

Здобувач вищої освіти, який в результаті навчання накопичив 74 і більше балів, має право отримати відповідну кількість балів та відповідну оцінку за національною шкалою при складанні підсумкового контролю. Здобувач вищої освіти, який бажає покращити свій результат, може скласти підсумковий контроль.

Здобувач вищої освіти, який в результаті складання підсумкового контролю сумарно накопичив менше 60-ти балів, допускається до повторного перескладання після закінчення екзаменаційної сесії.

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних та/або семінарських занять і має на меті перевірку рівня підготовленості здобувачів вищої освіти з певних тем програми навчальної дисципліни, а також виконання конкретних завдань.

Поточний контроль знань здобувачів вищої освіти оцінюється виставленням балів («3», «4», «5»), з обов'язковим переведенням їх при підсумковому контролі з урахуванням рейтингової системи оцінювання.

Підсумкові бали вносяться науково-педагогічним працівником в заліково-екзаменаційну відомість та індивідуальний навчальний план здобувача вищої освіти за шкалою оцінювання ECTS та національною шкалою.

Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни за останній семестр її вивчення є середньозваженою, з урахуванням результатів за попередні семестри (за умови, якщо навчальна дисципліна вивчається більше одного семестру).

Критерії оцінювання знань на екзамені та\або заліку

Оцінка “відмінно”/ А – виставляється, якщо здобувач вищої освіти має глибокі і системні знання, вміє узагальнювати теоретичний матеріал, співвідносити загальні знання з конкретними ситуаціями; оволодів навиками аналізу, моделювання та адекватного оцінювання ситуації; обізнаний з науковими працями вітчизняних та зарубіжних фахівців в даній галузі; матеріал викладає логічно, послідовно, переконливо і аргументовано.

Оцінка “добре”/ В, С – виставляється, якщо здобувач вищої освіти показав достатній рівень знання курсу; надав правильні, але не зовсім повні визначення термінів; засвоїв основи аналітичного методу; допускає незначні неточності в розкритті окремих теоретичних положень.

Оцінка “задовільно”/ D, E – виставляється, якщо здобувач вищої освіти в цілому засвоїв теоретичний матеріал курсу навчальної дисципліни, але декламує із деякими упуцненнями при визначенні основних явищ та процесів; намагається висловити своє ставлення до проблемних питань, хоча і не зовсім аргументовано; вміє аналізувати набуті теоретичні знання і співвідносити їх з конкретними ситуаціями; виклад матеріалу непослідовний, неточний, з наявними помилками.

Оцінка “незадовільно”/ FX, F – виставляється, якщо здобувач вищої освіти виявив слабкі (відсутні) знання теоретичного матеріалу навчальної дисципліни; не зміг дати визначення основних категорій та явищ; відсутні знання основних норм і визначень; матеріал викладається непослідовно, нелогічно, фрагментарно та з допущенням помилок.

Оцінка “зараховано” – виставляється, якщо здобувач вищої освіти виявив достатньо повні знання матеріалу навчальної дисципліни; вміє узагальнювати теоретичний матеріал, співвідносити загальні знання з конкретними ситуаціями, дає правильні, хоча і не завжди повні відповіді на поставлені запитання; може допускати неточності у розкритті окремих теоретичних положень, норм та визначень.

Оцінка “не зараховано” – виставляється, якщо здобувач вищої освіти виявив слабкі знання або повну неготовність щодо вивчення ним матеріалу навчальної дисципліни; не зміг дати визначення основних термінів та визначень; виклад матеріалу непослідовний, нелогічний, фрагментарний, неточний, стислий; повна відсутність переконливості у викладенні матеріалу.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

За внутрішньою шкалою закладу вищої освіти в балах	За шкалою ECTS /За національною шкалою	
	Вноситься до відомості	
	екзамен	залік
90 – 100	A/Відмінно	A,B,C,D,E/Зараховано
82-89	B/Добре	
74-81	C/Добре	
64-73	D/Задовільно	
60-63	E/Задовільно	
35-59	FX/Незадовільно	Не зараховано
	з можливістю повторного складання	
0-34	F/Незадовільно	Не зараховано
	з обов'язковим повторним курсом	

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ

Засоби діагностики успішності навчання з навчальної дисципліни «Кримінальне право» включають:

- контрольні питання до семінарських/практичних занять;
- комплект тестових контрольних робіт;
- комплект індивідуальних завдань;
- перелік питань до заліку/екзамену.

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра кримінального права та кримінології факультету _____

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор державного
університету
(звання, П.І.Б)
« » _____ 20__ р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО»
підготовки фахівців освітнього ступеня «бакалавр» або «магістр»
галузь знань 08 Право
спеціальність 081 Право
галузь знань 26 цивільна безпека
спеціальність 262 Правоохоронна діяльність

Факультет _____

Робоча програма навчальної дисципліни «Кримінальне право» для _____
курсу _____ за спеціальністю _____.
«__» _____ 20__ року - __ с.

Розробник: _____
_____.

Обговорено та схвалено на засіданні кафедри кримінального права та
кримінології факультету _____

Протокол від «__» _____ 20__ року № ____

Обговорено та схвалено навчально-методичною радою Одеського державного
університету внутрішніх справ.

Протокол від «__» _____ 20__ року № ____

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, освітній ступень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів –	Галузь знань 08 Право або 26 Цивільна безпека		
	Спеціальність: 081 Право або 262 Правоохоронна діяльність		
Модулів –	Освітній ступінь: бакалавр або магістр	Рік підготовки:	
Змістових модулів –		2-й	2-й, 3-й
		Семестр	
Загальна кількість годин –		3-й,4-й	4-й,5-й
		Лекції	
		__ год.	__ год.
		Практичні, семінарські	
		__ год.	__ год.
		Самостійна робота	
		__ год.	__ год.
	Вид контролю: залік, екзамен		

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни:

- за Загальною частиною – засвоєння основних правових понять, категорій, кримінально-правових інститутів, базою для яких є Конституція України та чинне кримінальне законодавство;
- За Особливою частиною – точне й глибоке засвоєння ознак, що характеризують склади окремих злочинів, опанування різних теоретичних концепцій та дискусійних положень, критичний аналіз проблемних питань і висловлювання по них своїх думок, а також застосування теоретичних знань та кримінального закону до конкретних фактів і ситуацій.

Завдання навчальної дисципліни – є забезпечення викладання й вивчення курсу з метою всебічної підготовки висококваліфікованих спеціалістів-юристів, які володіють основами теоретичних знань і практичними навичками їх застосування у професійній діяльності.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен **знати:**

- предмет кримінального права та законодавства, методи кримінально-правового регулювання суспільних відносин, принципи кримінальної політики (законодавства);
- функції та завдання кримінального права та законодавства;
- поняття кримінального права як галузі права, його значення та місце серед інших галузей права;
- поняття науки кримінального права, її значення для удосконалення теорії та практики кримінального права, законодавства;
- поняття та зміст основних інститутів кримінального права: злочину; співвідносність між злочином та складом злочину;
- співвідносність між кримінальною відповідальністю та покаранням;
- особливості кримінальної відповідальності у разі вчинення злочину у співучасті; при незакінченій злочинній діяльності;
- основні правила кваліфікації злочинів.

На рівні навичок здобувач вищої освіти повинен **вміти**:

- використовувати отриманні знання науки кримінального права у вирішенні професійних завдань;
- орієнтуватися в системі норм та інститутів кримінального права (законодавства);
- тлумачити чинне кримінальне законодавство;
- правильно застосовувати норми Кримінального права у правозастосовчій діяльності, під час кваліфікації злочинів;
- співвідносити теоретичні знання із практикою їх правозастосування.

вміти :

- аналізувати основні тенденції розвитку кримінального права на сучасному етапі державотворення в Україні;
- аналізувати чинне кримінальне законодавство України;
- застосовувати дані науки кримінального права у процесі розробки методів вирішення проблем кримінально-правового регулювання суспільних відносин.
-

3. Програма навчальної дисципліни

Тема № 1. Поняття, завдання (функції) кримінального права України. Предмет, метод кримінального права. Принципи кримінального права України.

Поняття кримінального права та його специфічні ознаки. Завдання (функції) кримінального права. Предмет та метод кримінально-правового регулювання. Механізм кримінально-правового регулювання та його елементи.

Місце кримінального права в системі права. Кримінальне право в системі інших галузей права (конституційного, кримінально-процесуального, кримінально-виконавчого, адміністративного, цивільного) Співвідношення кримінального права та моралі.

Виникнення та розвиток українського кримінального права.

Система кримінального права України. Загальна та Особлива частина та їх взаємозв'язок. Поняття та система Загальної частини кримінального права.

Наука кримінального права, її зміст та завдання. Соціологія кримінального права як складова частина кримінально-правової науки. Основні школи в науці кримінального права XIX - XX ст.ст. Метод науки кримінального права. Роль науки кримінального права в розробці нового кримінального законодавства України. Наукові засади організації боротьби із злочинністю та її попередження. Зв'язок науки кримінального права із кримінологією, правовою статистикою, соціологією та іншими суміжними науками. Система курсу кримінального права. Кримінальне право як навчальна дисципліна у вищих навчальних закладах.

Принципи кримінального права, їх значення та система. Загальноправові принципи кримінального права: законність, демократизм, справедливість, гуманізм, економії заходів державного примусу, рівність громадян перед законом та інші.

Спеціальні принципи кримінального права: відповідальність особи лише за вчинений злочин, відповідальність за наявності вини, персональний характер відповідальності, індивідуалізація кримінальної відповідальності та покарання, невідворотність кримінальної відповідальності та інші.

Тема № 2. Закон про кримінальну відповідальність

Закон про кримінальну відповідальність: поняття та специфічні ознаки.

Джерела кримінального права. Кримінальний закон як джерело кримінального права. основні етапи розвитку кримінального законодавства України. Основні джерела кримінального права України на окремих етапах його розвитку. Кримінальні кодекси УРСР 1922, 1927 та 1960 років. Кримінальний кодекс України 2001 року та його значення. Законодавства України про кримінальну відповідальність. Конституція України, норми міжнародного права (міжнародні договори), рішення Конституційного Суду України та кримінальне право. Юридична природа та значення роз'яснень Пленуму Верховного Суду України.

Структура та система кримінального закону, його Загальна та Особлива частини. Загальна частина кримінального закону, його зміст та система. Особлива частина кримінального закону, його зміст та система. Єдність Загальної та Особливої частини кримінального закону.

Структура кримінально-правової норми. Структура статей Загальної та Особливої частини кримінального закону. Поняття та види диспозицій статей Особливої частини. Специфіка гіпотези статті Особливої частини. Поняття та види санкцій статей Особливої частини.

Тлумачення кримінального закону та його види. Значення роз'яснень Пленуму Верховного Суду України для правильного застосування кримінального законодавства у судовій практиці, а також для науки кримінального права.

Чинність закону про кримінальну відповідальність у часі. Прийняття та набрання чинності закону про кримінальну відповідальність. Припинення дії закону про кримінальну відповідальність. Поняття часу вчинення злочину. Зворотна дія закону про кримінальну відповідальність та її межі.

**5. Теми семінарських занять
(денна форма навчання)**

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Тема № 1 Поняття, завдання (функції) кримінального права України. Предмет, метод кримінального права. Принципи кримінального права України.	2
2.
	Разом

**Теми семінарських занять
(заочна форма навчання)**

...

**6. Теми практичних занять
(денна форма навчання)**

...

**Теми практичних занять
(заочна форма навчання)**

...

**7. Самостійна робота
(денна форма навчання)**

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Тема № 1 Поняття, завдання (функції) кримінального права України. Предмет, метод кримінального права. Принципи кримінального права України.	2
2.
	Разом

**Самостійна робота
(заочна форма навчання)**

...

8. Індивідуальні завдання

Навчальним планом передбачено індивідуальне навчально-дослідне завдання у вигляді курсової роботи. Тематика курсових робіт визначається кафедрою. Контроль виконання курсової роботи передбачає її захист перед комісією.

Для здобувачів вищої освіти заочної форми навчання також передбачено виконання домашньої контрольної роботи за визначеною тематикою.

Крім того, з метою поглиблення знань із дисципліни, прищеплення навичок самостійної роботи з літературою пропонується виконання індивідуальних творчих завдань у вигляді написання наукових рефератів за визначеною тематикою. Реферати виконуються на основі самостійного вивчення рекомендованої літератури і законодавства, перелік яких не обмежує ініціативи курсанта і його можливостей у використанні більш широкого кола наукових досліджень. До літератури відносяться: першоджерела; підручники і навчальні посібники; наукові дослідження (монографії, наукові статті та ін.) З проблем, досліджених у наукових рефератах, курсанти можуть підготувати і виголосити доповіді під час проведення семінарських занять або засідань наукового студентського гуртка.

9. Методи навчання

Вибір методів навчання зумовлений характером пізнавальної діяльності курсантів та особливостями навчального процесу у вищій школі. Зокрема, для досягнення мети навчальної дисципліни, формування комплексу відповідних знань та вмінь застосовуються пояснювально-ілюстративний, репродуктивний, проблемно-пошуковий та дослідницький методи.

10. Оцінювання результатів освітньої діяльності

Система оцінювання передбачає накопичення 100 балів з кожної навчальної дисципліни, які перераховуються в національну шкалу та шкалу оцінювання ЄКТС.

З навчальних дисциплін, що вивчаються впродовж двох і більше семестрів, підсумком є середньозважена оцінка, з урахуванням результатів за попередні семестри.

Види робіт, які складають суму підсумкових балів здобувача вищої освіти:

- робота на семінарських, практичних заняттях (аудиторна робота) – 50 балів (на початку кожного семестру науково-педагогічний працівник в залежності від тематичного плану – кількості семінарських та практичних занять, передбачених тематичним планом за семестр - визначає максимальну кількість навчальних занять, на яких здобувач вищої освіти може отримати не більше 50-ти балів). Кількість балів за одне навчальне заняття, в залежності від активності та прояву знань і вмінь здобувача вищої освіти, становить: «3», «4» або «5». В кінці семестру науково-педагогічний працівник розраховує суму

підсумкового балу за роботу здобувача вищої освіти на семінарських та практичних заняттях за формулою:

$$\Sigma\Pi = \frac{\Sigma\text{КБ}}{(\Sigma\text{кз} \times 5) \times 0,66} \times 50,$$

де:

$\Sigma\Pi$ – підсумковий бал за роботу на семінарських та практичних заняттях;

$\Sigma\text{КБ}$ – сума накопичених балів («3», «4», «5») під час семінарських та практичних занять;

$\Sigma\text{кз}$ – кількість семінарських та практичних занять, передбачених тематичним планом за семестр;

«5» - максимальна кількість балів за одне навчальне заняття;

«0,66» - балансуєчий коефіцієнт;

«50» - максимальна кількість балів, яку може накопичити здобувач вищої освіти на семінарських та практичних заняттях;

- самостійна робота – 30 балів (у разі, якщо у семестрі робочою програмою навчальної дисципліни передбачено більше 1-єї самостійної роботи, тоді 30 балів ділиться на їх кількість, це і буде максимальна кількість балів за одну самостійну роботу);

- модульна контрольна робота – 10 балів (у разі, якщо у семестрі робочою програмою навчальної дисципліни передбачено більше 1-єї модульної контрольної роботи, тоді 10 балів ділиться на їх кількість, це і буде максимальна кількість балів за одну модульну контрольну роботу);

- залік/екзамен – 10 балів;

- наукова робота (як додатковий здобуток) – 10 балів.

Здобувач вищої освіти, який в результаті навчання накопичив до 73-х балів включно, обов'язково складає підсумковий контроль.

Здобувач вищої освіти, який в результаті навчання накопичив 74 і більше балів, має право отримати відповідну кількість балів та відповідну оцінку за національною шкалою при складанні підсумкового контролю. Здобувач вищої освіти, який бажає покращити свій результат, може скласти підсумковий контроль.

Здобувач вищої освіти, який в результаті складання підсумкового контролю сумарно накопичив менше 60-ти балів, допускається до повторного перескладання після закінчення екзаменаційної сесії.

Підсумкові бали вносяться науково-педагогічним працівником в заліково-екзаменаційну відомість та індивідуальний навчальний план здобувача вищої освіти за шкалою оцінювання ECTS та національною шкалою.

11. Критерії оцінювання знань

Оцінка “відмінно”/ А – виставляється, якщо здобувач вищої освіти має глибокі і системні знання, вміє узагальнювати теоретичний матеріал, співвідносити загальні знання з конкретними ситуаціями; оволодів навиками аналізу, моделювання та адекватного оцінювання ситуації; обізнаний з науковими працями вітчизняних та зарубіжних фахівців в даній галузі; матеріал викладає логічно, послідовно, переконливо і аргументовано.

Оцінка “добре”/ В, С – виставляється, якщо здобувач вищої освіти показав достатній рівень знання курсу; надав правильні, але не зовсім повні визначення термінів; засвоїв основи аналітичного методу; допускає незначні неточності в розкритті окремих теоретичних положень.

Оцінка “задовільно”/ D, E – виставляється, якщо здобувач вищої освіти в цілому засвоїв теоретичний матеріал курсу навчальної дисципліни, але декламує із деякими упущеннями при визначенні основних явищ та процесів; намагається висловити своє ставлення до проблемних питань, хоча і не зовсім аргументовано; вміє аналізувати набуті теоретичні знання і співвідносити їх з конкретними ситуаціями; виклад матеріалу непослідовний, неточний, з наявними помилками.

Оцінка “незадовільно”/ FX, F – виставляється, якщо здобувач вищої освіти виявив слабкі (відсутні) знання теоретичного матеріалу навчальної дисципліни; не зміг дати визначення основних категорій та явищ; відсутні знання основних норм і визначень; матеріал викладається непослідовно, нелогічно, фрагментарно та з допущенням помилок.

Оцінка “зараховано” – виставляється, якщо здобувач вищої освіти виявив достатньо повні знання матеріалу навчальної дисципліни; вміє узагальнювати теоретичний матеріал, співвідносити загальні знання з конкретними ситуаціями, дає правильні, хоча і не завжди повні відповіді на поставлені запитання; може допускати неточності у розкритті окремих теоретичних положень, норм та визначень.

Оцінка “не зараховано” – виставляється, якщо здобувач вищої освіти виявив слабкі знання або повну неготовність щодо вивчення ним матеріалу навчальної дисципліни; не зміг дати визначення основних термінів та визначень; виклад матеріалу непослідовний, нелогічний, фрагментарний, неточний, стислий; повна відсутність переконливості у викладенні матеріалу.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

За внутрішньою шкалою закладу в балах	За шкалою ECTS /За національною шкалою	
	Вноситься до відомості	
	Екзамен	залік
90 – 100	А/Відмінно	А,В,С,D,E/Зараховано
82-89	В/Добре	
74-81	С/Добре	
64-73	D/Задовільно	
60-63	E/Задовільно	
35-59	FX/Незадовільно	Не зараховано
	з можливістю повторного складання	
0-34	F/Незадовільно	Не зараховано
	з обов'язковим повторним курсом	

12. Питання для підсумкового контролю

Перелік питань для підготовки до заліку

1. Поняття, предмет і система кримінального права України як галузі права.
2.
-

Перелік питань для підготовки до екзамену

1. Поняття, предмет і система кримінального права України як галузі права.
2.
-

13. Методичне забезпечення

I. Лекції – презентації до тем №№ 1-23;

II. Навчально-методичні матеріали:

1. Плужнік О.І. Кримінальне право України. Загальна частина. (Конспект лекцій) : навч. пос. / О.І. Плужнік. – Одеса : ОДУВС, 2012. – 182 с.
2. Плужнік О.І. Кримінальне право України. Особлива частина. (Конспект лекцій) : навч. пос. / О.І. Плужнік. – Одеса : ОДУВС, 2013. – 336 с.
3. Кримінальне право України. Тестові завдання з відповідями : Навчальний посібник /За заг.ред. В.О. Меркулової. – Одеса, 2006. – 123 с. (Гритенко О.А., Плужнік О.І., Собко Г.М.).

14. Рекомендована література:**Базова**

1. ...

....

Допоміжна

1. ...

....

15. Інформаційні ресурси

1.... (Офіційні веб-сторінки державних органів України)

16. Тематика курсових робіт з навчальної дисципліни

1.

2.

17. Тематика контрольних робіт з навчальної дисципліни

Здобувач вищої освіти виконує контрольну роботу з навчальної дисципліни “Кримінальне право” у відповідності із запропонованою тематикою. Контрольна робота має бути виконана по одному з нижченаведених варіантів, при цьому остання цифра номеру залікової книжки здобувача вищої освіти повинна співпадати з порядковим номером варіанту контрольної роботи.

Варіант № 1Теоретичні питання:

1. Поняття та види *причетності* до злочину та значення цього питання для кваліфікації.

2. Юридичний аналіз злочинів у сфері *безпеки виробництва* та їх відмежування від інших злочинів. Проблеми кваліфікації.

Практична частина. Задача.

....

Варіант № 2

....

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Кафедра _____

(навчальна дисципліна)

ЗАТВЕРДЖУЮ

_____ (П.І.Б. керівника кафедри)

« » _____ 20__ р.

Лекція до теми

«...»

20__ рік

Лекція до теми «...» для _____ курсу _____ за спеціальністю _____.

«__» _____ 20__ року - __ с.

Розробник: _____.

Обговорено та схвалено на засіданні кафедри _____.

Протокол від «__» _____ 20__ року № __

Обговорено та схвалено навчально-методичною радою Одеського державного університету внутрішніх справ.

Протокол від «__» _____ 20__ року № __

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Кафедра _____

_____ (навчальна дисципліна)

ЗАТВЕРДЖУЮ

_____ (П.І.Б. керівника кафедри)

« » _____ 20__ р.

Курс лекцій

20__ рік

Конспект лекцій з навчальної дисципліни « _____ » для _____
курсу _____ за спеціальністю _____.
« ____ » _____ 20__ року - ____ с.

Розробник(и): _____
_____.

Обговорено та схвалено на засіданні кафедри _____
_____.

Протокол від « ____ » _____ 20__ року № ____

Обговорено та схвалено навчально-методичною радою Одеського державного
університету внутрішніх справ.

Протокол від « ____ » _____ 20__ року № ____

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ**ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ****Кафедра** __________
(навчальна дисципліна)**ЗАТВЕРДЖУЮ**_____

_____ (П.І.Б. керівника кафедри)

« » _____ 20__ р.

Методичні вказівки
до виконання контрольних робіт для заочної форми навчання**Спеціальність** _____**Факультет** _____

Методичні вказівки до контрольних робіт з навчальної дисципліни « _____ »
для _____ курсу _____ за спеціальністю _____.
« ____ » _____ 20__ року - ____ с.

Розробник(и): _____
_____.

Обговорено та схвалено на засіданні кафедри _____
_____.

Протокол від « ____ » _____ 20__ року № ____

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ**ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ****Кафедра** __________
(навчальна дисципліна)**ЗАТВЕРДЖУЮ**_____

_____ (П.І.Б. керівника кафедри)

« » _____ 20__ р.

Методичні рекомендації
щодо проведення семінарських/практичних занять
Спеціальність _____
Факультет _____

20__ рік

Методичні рекомендації щодо проведення семінарських/практичних занять з дисципліни « _____ » для _____ курсу _____ за спеціальністю _____.

« ___ » _____ 20__ року - ___ с.

Розробник(и): _____
_____.

Обговорено та схвалено на засіданні кафедри _____
_____.

Протокол від « ___ » _____ 20__ року № ___

Обговорено та схвалено навчально-методичною радою Одеського державного університету внутрішніх справ.

Протокол від « ___ » _____ 20__ року № ___

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ**ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ****Кафедра** __________
(навчальна дисципліна)**ЗАТВЕРДЖУЮ**_____

_____ (П.І.Б. керівника кафедри)

« » _____ 20__ р.

Методичні вказівки**до виконання курсових робіт****Спеціальність** _____**Факультет** _____

Методичні вказівки до виконання курсових робіт з навчальної дисципліни
« _____ » для _____ курсу _____ за спеціальністю
_____.

«__» _____ 20__ року - __ с.

Розробник(и): _____
_____.

Обговорено та схвалено на засіданні кафедри _____
_____.

Протокол від «__» _____ 20__ року № __

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ**ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ****Кафедра** __________
(навчальна дисципліна)**ЗАТВЕРДЖУЮ**_____

_____ (П.І.Б. керівника кафедри)

« » _____ 20__ р.

**Методичні рекомендації
для самостійної роботи****Спеціальність** _____**Факультет** _____

Методичні рекомендації для самостійної роботи з навчальної дисципліни
« _____ » для _____ курсу _____ за спеціальністю
_____.

« __ » _____ 20__ року - __ с.

Розробник(и): _____
_____.

Обговорено та схвалено на засіданні кафедри _____
_____.

Протокол від « __ » _____ 20__ року № __

Обговорено та схвалено навчально-методичною радою Одеського державного
університету внутрішніх справ.

Протокол від « __ » _____ 20__ року № __

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра _____

Освітній ступінь: _____

Галузь знань: _____

Спеціальність: _____
(назва)

Семестр: _____

Навчальна дисципліна _____

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № _____

Затверджено на засіданні кафедри _____

Протокол № _____ від « _____ » _____ 20__ року

Керівник кафедри

(підпис)

(прізвище та ініціали)

Екзаменатор

(підпис)

(прізвище та ініціали)